

РЕШЕНИЕ

№ 82

гр. София, 09.01.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, II КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 09.12.2011 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

ЧЛЕНОВЕ: Владимир Николов

Деница Митрова

при участието на секретаря Камелия Миладинова и при участието на прокурора Никова, като разгледа дело номер **7749** по описа за **2011** година докладвано от съдия Деница Митрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по жалба на К. И. П., ЕГН: [ЕГН], адрес: [населено място], [улица] против Решение №12/ 15.07.2011г. по НАХД № 5597/2010г. на СРС, НО, 93-ти състав, с което е потвърдено изцяло наказателно постановление №22685/15.04.2010г. на Началника АНД отдел ПП- СДВР. С наказателното постановление е наложено на основание чл.53 от ЗАНН следното административно наказание: „глоба” в размер на 100 лева на основание чл.179, ал.2 пр.2 от ЗДвП във вр.чл.23, ал.1, пр.2 от ЗДвП, а именно поради това, че неспазвайки дистанция жалбоподателят реализира ПТП с рязко спирация пред него лек автомобил. На основание чл.3, ал.14 от Наредба Из-1959 му са отнети 4 контролни точки.

В жалбата се сочи, че се иска отмяна на решението на СРС, поради това, че решението е постановено в нарушение на закона, при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, а наложеното наказание е явно несправедливо. Съдът неправилно е приел фактическата обстановка, установена от свидетелите по делото П. и С., служители на КАТ, които са били извикани впоследствие. Свидетелите са установили „удар между автобус и лек автомобил”, но спорно остава по делото дали същите са установили дистанция между тях. За установяване на разстоянието между

ППС не са извършвани никакви действия- нито огледи, нито измервания, нито са били назначени експертизи. Именно за изясняването на това важно обстоятелство не е извършвано разследване от страна на съда и не са събрани доказателства от административно наказващия орган. Въззивният съд не е извършил и преценка дали в случая причината за ПТП не е у лекия автомобил, тъй като съгласно чл.24, ал.1 от ЗДвП „водачът на ППС не трябва да намалява скоростта рязко освен ако това е необходимо за предотвратяване на ПТП”. Още не е установено дали жалбоподателят е могъл да избегне удара с движещия се пред него лек автомобил.

При постановяване на съдебния акт въззивният съд се е позовал само на показанията на актосъставителя и свидетеля и на съставените АУАН и НП, като не е проявил необходимата активност за събиране на необходимите и относими доказателства за разкриване на обективната истина съгласно чл.107,ал.2 от НПК. В съдебното производство констатациите в АУАН и съответно в НП нямат обвързваща сила- НП и АУАН не са доказателствени средства и не могат да имат предварително определена сила и следователно деянието не може да бъде доказано само на базата на тях. Тоест административното нарушение не е безспорно доказано.

Въззивният съд не е отразил противоречието на показанията на свидетелите по делото с обстоятелствата отразени в НП. Не е констатирал и допуснатите нарушения от страна на административно наказващия орган при съставяне на НП - липсва подробно описание на нарушението, на обстановката, начинът и средствата за осъществяване на нарушението, конкретно настъпилите общественоопасни последици, липсват правните изводи на наказващия орган относно вината на дееца, липсват и мотиви относно размера на наложеното наказание. Също по делото не е установено дали АУАН е съставен при условията на чл.40 ал.3 от ЗАНН.

В съдебното заседание касаторът, редовно призован, не се явява и не изпраща процесуален представител. Адвокат Л. Д., защитник на жалбоподателя, депозира по делото писмени бележки, в които моли жалбата да бъде уважена и решението на въззивния съд да бъде отменено като незаконосъобразно.

Ответникът, административнонаказващият орган, редовно уведомен, не изпраща представител.

За СГП се явява прокурор Никова, която намира касационната жалба за неоснователна и иска решението на СРС да бъде оставено в сила, тъй като е правилно и законосъобразно.

В настоящото съдебно производство не са депозирани нови доказателства.

Настоящият съдебен състав, след като съобрази доводите на страните, събраните по делото доказателства и закона, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

Жалбата е процесуално допустима. Подадена е в законоустановения 14-дневен преклузивен срок от процесуално легитимирано лице. Разгледана по същество, тя е изцяло неоснователна. Съображенията за това са следните:

На 22.03.2010г. около 19,35ч. в [населено място] по ул. А. Й. жалбоподателят П. управлявал автобус М. с регистрационен номер СА 3087 РК на кръговото кръстовище на четвърти километър. Предприемайки действие по навлизане в кръстовището, жалбоподателят удря движещия се пред него лек автомобил, който внезапно спрял, за да пропусне друг автомобил с предимство. Поради недостатъчната дистанция, която П. спазвал, между двете МПС настъпило ПТП. Във връзка с инцидента малко по-късно пристигнали и свидетелите П. и С.. Техните показания, дадени в хода на съдебното

следствие, са логични, последователни, непротиворечиви, кореспондиращи изцяло с останалите писмени доказателства по делото, поради което въззивният съд правилно е преценил да ги кредитира. П. съставил АУАН против жалбоподателя, който последният подписал без възражения.

От своя страна, АУАН е издаден изцяло съгласно изискванията, посочени в чл. 42 от ЗАНН. Правилно въззивният съд е констатирал, че издаденото въз основа на него наказателно постановление е законосъобразно, тъй като е издадено от материално компетентен орган (видно от представената Заповед № І-з-993/ 04.06.2009 на МВТР), няма пороци от външна страна и описаното в него нарушение изцяло кореспондира с посоченото в АУАН нарушение. И в двата акта подробно са описани обстоятелствата, при които е извършено деянието, представляващо административно нарушение – точно са посочени мястото, времето, начинът на извършване на нарушението, начинът на констатиране на същото. Ясно и точно е описана правната квалификация на извършеното административно нарушение, както и коя конкретно норма от закона е нарушена, което позволява на нарушителя да разбере именно срещу какво точно нарушение да организира защитата си. Правилно въззивният съд е достигнал до извода, че в хода на административнонаказателното производство съществени процесуални нарушения, както при съставянето на АУАН, така и при издаденото въз основа на него НП, не са допуснати.

Видно от събраните доказателства безспорно се установява, че именно жалбоподателят П. е извършил на посочената дата и място административно нарушение, а именно, че е причинил виновно ПТП поради неспазване на дистанция. Доказана е неговата вина по отношение на извършеното деяние. Налице са всички обективни и субективни елементи от състава на административното нарушение, посочени в чл. 6 от ЗАНН. Имайки предвид степента на обществената опасност на неговото деяние, формата на вината, както и смекчаващите и отегчаващите вината обстоятелства, правилно въззивният съд е потвърдил наказателното постановление, с което се налага минималният размер на глобата, предвидена за този вид административни нарушения (а именно 100 лв.). Отнемането на четирите контролни точки е изцяло законосъобразно, съобразено с разпоредбите на Наредба Із-1959/27.11.2007г.

Въззивният съд е събрал необходимите и относими за установяване на делото от фактическа страна доказателства. Въз основа на тях правилно е установил фактическата обстановка по настоящото дело.

По изложените съображения настоящият съдебен състав не намира основания за отмяна на обжалваното решение и същото следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, пр. 1 от АПК, вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, Административен съд София-град, II-ри касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение №12/15.07.2011г. по НАХД № 5597/2010г. на Софийски районен съд, НО, 93-ти състав, с което е потвърдено изцяло наказателно постановление №22685/15.04.2010г. на Началника АНД отдел ПП- СДВР, с което е наложено на основание чл.53 от ЗАНН административно наказание „глоба” в размер на 100 лева на основание чл.179, ал.2 пр.2 от ЗДвП във вр.чл.23, ал.1, пр.2 от ЗДвП и на основание чл.3, ал.14 от Наредба Із-1959 са отнети 4 контролни точки.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.